Στα πολιτεύματα

Αθήνα ήταν [redacted]

Η κυβέρνηση οργανωνόταν ως εξής

Λαός

1. οι πατρίκιοι.
2. οι ιππείς και
3. οι πληβείοι.

Ο λαός αποτελούνταν από τάξεις

Πατρίκιοι

1. οι ευγενείς.
2. οι γαιοκτήμονες
3 οι φυτίδιοι.

Πληβείοι των τάξεων

1. οι μεταναστες
2. οι ναυτιλλόμενοι και
3 οι αγελαίοι.

μεταξύ δ' των πληθυσμών

1 οι Δήμοι
2. οι Πελοβύζηθοι
3 οι Κοινότητες,

μετ' των λιτφίτων εξαιρέ-
των, των Ενεργητών
των Γεωργών
των Διδασκάλων
των χωρίων χαρτών
των Δημοτικοτήτων

η υποδειγμένη αύξη παρέχουσιν χρήν αίτιν τον
ειδικόν τη ενεργεία του
Συμβουλίου, η δε αυτή αμοιβή
ως εκπροσώπου του λ.τ.
ιδιαίτερα ο Χτιδιώτης
αλλο την χρήση τη δικαι-
ούλη γίνεται, κατ' αν

Τὰ κανονικὰ χαίρετε,
εἰ ἀγαπᾶτε καὶ ἐλπίζετε νὰ
ἐπιζήσετε ὑπὲρ ἐμοῦ. μετὰ τῶν
Συνοδιῶν ἡμῶν ἐδῶ
εἰμὶ ὁμαλῶς καὶ οἱ
ὑπ' ἐμὲ ἐντόπιοι συμπο-
νοῦσι καὶ ἐλπίζουσι εἰς
Δημητρίαν.

Ἐκ τῆς Δουρρεσίου πρὸς τὴν
Πόλιν.

Ὁ ἀδελφοποίητος
ὑπὸ τὸν Δημητρίαν
Χωρεπίσκοπος καὶ ἡγούμενος
τοῦ Ζαταλεῦ. ⟨ Α΄ Κορ. ε΄ 5-7.

# 2. Λατρεία.

Ἐν τῶν λαμπροτέρων τιμημάτων τῆ Χρ. Ἀσχ.

Ἐν τῷ τιμήματι τῆς θήρμης ζεύγους τῶν τοῦ παιδῶν τῶν ἁγ. τεσσάρων νεῖ ἑκατοντάδων.

Ἐν τῷ τιμήματι τοῦ θήρμης τοῦ κατηγουμένου εἰσκομιζόμενα τὰ ὄμματα εἰς τὸν νεὸν τοῦ ἁγίου βαίνει ὀρθοστατούμενος.

Χρυσόστομος – Ἰωάννης ὁ χρυσορρήμων.

Αὐγουστῖνος 387.

Τοὺς Αὐτοκράτορας — Ἀγγέλους ἔχοντας νεῖ δοκοῦντας εἰδέναι τὰ ἐντός

Ἀμβρόσιος Θεοδόσιος

τους τη λατεινη τονας
θεμενη τετραμερη δια
ξεστεως επι των
πεταλαγιων τονδη-
του παρθυμηδιου της
ιερης μου ζωης, οπου
μονος και αμετρητος των
θυελλων εκυματοδαρη θυμη
νει την ψυχη μου. Θ. ζωτουρ-
γουν εις ευεξαρτητον της
εσωτερης ειρηνης θεσαμη.

Ω λυσον το κυματημα απ
των τοπων σου, ω γερ τοπος
εν ω ου σταση, τη αγια ζωη.

Ψαλμ. ογ. 112.

## Ἀποζημιοὶ χεόνοι.

Ἐκ τῶν τριῶν τύπων διόμην ἴδη ὅτι νεὶ κατ' εὐθυῶν τοὺς Ἀπ. χεόνους ἡ οὐσία τῆ Θ. μητρῴᾳ ~~συνέχετο~~ νεὶ ἰδέα τοῦ ὠουδεγοτέτου μυστηρίου τῆς Θ. Κυβαείτης ἦν

1. ἡ διδαχή
2. ἡ τεοσηγὴ νεὶ
3. ἡ τιμὴ τοῦ ἔρτου.

[Πρξ. β'. 42.]

## β'. εἰῶν.

Ἰουστῖνος ὁ φιλόμ: – Ἀντ. Ἀντωνῖνος. + 161–168.

Ἐυτυνιζέρη ἡτεοδοσίᾳ ὠτεὶ τοὺς τύπους τῶν μυστ. Θ. Κυβαείτης ἀρὰ ὅλην αὐτοὺ στοιχεῖον

τὸν τεσσαρακοστὴν τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναλήψεως τὴν μεγάλην, τὴν τῆς Ἁγίου καὶ τῆς Ἁγίας Ἑβδομάδος.

Κατὰ τοῦτο·

1. Πέντε μετάνοιαι εὐχαριστοῦντες ἐν ἀρχῇ τῆς ᾠδῆς·

2. Μετὰ τὴν εὐαγγελικὴν ὁ προεστὼς ἀπόδεσιν τοῦ θείου, προσφέρων εἰς μνημοσύνην τῶν εὐαγγελισθέντων.

3. Καὶ πάντες
οἱ πιστεύσαντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ
εἶχον. Πρᾶξ. β΄ 44

4. Προσφέρετο
Ἄρτος. Οἶνος, καὶ Ὕδωρ.

5. Εἰς τὸν Προσευχὸν
εἶχεν ὁμοίως καὶ εὐχαριστίαν
ὅτε δίνεμεν εἰς τὰ
ἐκκλησιάσματα, ὁ λεγόμενος
Λειτουργίαν λέγων τὸ
« Ἀμήν. »

6. Μετάληψις.
α/. Τροφῆς.
β/. Ἁγιάσεως.

7. Ἔκαστος κατὰ
τὴν ἡλικιακὴν προκοπὴν ἔλαβεν, ὅ,τι
ἠδύνατο, τὰ δὲ ἀκατάλληλα

αὐτὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν καὶ χάρις, τοῦ γένους τοῦ ἐν πλησμοῖς ὄντων, τῶν πειρασμῶν καὶ ξένων καὶ [illegible] τῶν ἐν χρείᾳ ὄντων Χειζιανοῖς.

Ἰδοὺ ὡς ἐξ ἀρχῆς τὸ πολύτιμον τοῦτο χρῖσμα τοῦ ἱεροῦ Ἀποστόλου.

Ἡ ἐξ τοῦ Ἁγίου ἀγορομένη ἡμέρα ἀεὶ τῶν κατὰ πᾶσαν ἡμέραν μετόνειαν, ἐν τῷ εἰδέναι ὑμᾶς γίνεσθαι καὶ τὰ ἐσόμενα τῶν Ἀποστόλων ἢ τὰ συγγράμματα τῶν Θεοφόρων ἀναγινώσκειν ἡμᾶς ἔχειν.

Εἰδὼς πεποιημένον τὸν [illegible] ὁ Θεοτόκος

Δε ἠξέρω τὴν κουβέντα καὶ
πεδαίνουν τὴ τὰν κομὲ
τοῦτων μυρίσματα δὰτε τὴ.
Γιατὶ ἐντεφέμβα κοντὰ δεντρὰ,
καὶ τὰχεῖ δὰμοῦμε, κὲ ὰν
τὰ σοῦμε, πεδαμένα χρὼν
τὰ ζῆτε, ἐρτοῦν πεδρόσε
κὲ ὀλίγα κὲ ὄλυρ. κὲ ὁ πε-
στρὸς σιτὲς δρυὸς κὲ εὐγα-
λτὲς, ὅτ᾽ ἀναμμένα αὐτὼ ἐνε-
ργὰ, κὲ ὁ ζαὶ ἀποφτημὲ
λέμε τὸ αἷμὰ· κὲ ἡ ἀδόνα
κὲ ἡ ματζοῦκα ἐπὸ τὰ
πλεκτεζυγάτικα ἐμεζωγῆτε,
κὲ τὰ ὰν πεκοτὰ δὲ τὰ
Δεκεμβρὶ δρύματα.

Κὲ ἐνδοσεμὲς δὲ καὶ
δουβρὰ, κεδὲ δεσαλεπὸ

ἐκάστου τὸν ἑαυτοῦ ὁ βού-
λεται ἄνθρωπος, καὶ τὸ ἀληθὲς
μηδαμοῦ παρὰ τῶν πολλῶν
εἰδοποιεῖται. Αὐτίκα ζωγράφου
γραφικοῦ τε καὶ χαλκέως, καὶ
τοῦ ἀγάλματος ἑκάστου
τίκτειν ἐπιτρέπομεν, καὶ τοῖς
τὰ ὄργανα οὕτω, καὶ τοῖς
παραπλησίως ἄλλα ξύπαντα, καὶ
ἐπαινεῖν τοῦτο τὸ κατὰ χρείαν
ἕκαστα γιγνόμενον. ἡ

# Ἑορτεί.

Ὑγιὴ δ' τὸ κατ' ἐμοῖς
οὐδεμίαν ὁρῶν οὐ ἀνδρῶν
ἔχον, πάντ' ἤμυναν αὐτὸν
ἡδυμένη, ἀ καὶ ἤμυναν τε
τὸ σωματικὸν ἐν τοῖσιν
{χειμῶνος ἀγγὲς ἡμῖν
ἐξὶν ὁρτῆ.}

οὐχ ἥδιον γυναῖτα ἐναι-
φέρονα ἀ νύμφας τῶν θεῶν.
ἐνθυμεῖσθαι,
ἐν Ἑορτῶν.
ἐνιαυτοῖσιν

# Δ. Ἑορτὴ ἑβδομαδικὴ.

1. Κυριακή. Dies Dominica } Ἀπ. ε΄. ἐν τῷ ἑωθινῷ. Ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ

Πεντήκοντα ἡμερῶν. Ἐπεὶ δεῖ ἐν Κυριακῇ ἀντὶ ἑβδομάδος ὀνομάζειν τὴν ἑβδόμην. Ἐπὶ γὰρ ἁμαρτίας ἔχει ὁ τῶν Κυριακῶν πλῆθος ἡμέρων ἀναστάσιμον σύμβολον. Ἀπὸ δὲ τῆς Υ. 20. 8.

ἡ Σὲ μόνον ἐγνώκαμεν Ἀπὸ Σὲ βασιλέα γνωρίζομεν Σὲ δοξάζ

ἀπαναγράμματα, σαφῆ
σου τὴν νίκην γράμματα,
ὡς σοῦ ἀρέστους
τῶν ἐχθρῶν κατέστησαν
...
[ Σοφ. Ἀντιγ. στ. κοιν. δ' ]

2. Τετρᾶ. } Ἀσαφ. Υ. Ι5. 1. Πεσοῦσιν.
3. Περασουνῆ. } πηξεῖα. Πιθ.

---

Ἀμελοῦμεν δ' ἐν τῶν ἡμερῶν τὸ τοιοῦτο περὶ τὴν τῶν Ἀποζημιῶν διατεταγὴν (Υ. 20. 8.)
ἡ ἀντιχορηγεῖσθαι τοῖς πένησιν. Πρεῖσσα.

# Β. Ἑορτὲς Ἰωαννίνων.

## 1. Κινητά.

Πρωΐτερον ἡ Τετάρτη τῆς Τ.Χ.

## 2. Ἀκίνητοι.

Πρωΐτερον τὸ Πάσχα.

μετὰ τὸν δεύτερον αὐτῶν ~~Λαμπρόν~~ Λαμπρὸν χρόνον τὸ κατ' ἀρχὴν ἡμέραν.

Ὑμνολογία.

Ἀρχὴ μέτρου.

Ἀρχὴ τοῦ μέτρου.

Ἡ λέξις τοῦ τῶν δικέλλων τοῦ φωτός.

Ἀρχὴ μέτρου.

Ἀρχὴ τοῦ μέτρου.

Ἡ λέξις τοῦ τῶν δικέλλων τοῦ φωτός.

Santus Angelicus. Ἡμερολόγιον.

Κατὰ τὴν εὐχὴν ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων οἱ ἄγγελοι τὸν βυθὸν ἔμεγαν τὰ ἔντερα.

(Ἰουν. 6'. 14.)

Πετσελεγμοὶ τῶνοι — Σίνα.

Δότω μοι τὸν αὐτὸν χεῖρα ἀπομαθήσαν ~~τὰ μυστήρια~~ τὰ μυστήρια, αὐ ἄλλαι ἔχει ἢ ἄλλαι ὑμνολογοῦμεν ἀπὸ μὲ τῶν τριγώνων τὸν νεκρὸν τὰ ὄντα τὰ ἄλλα ἐπιστεύσαμεν. Ἐπιστέφανε εἰς τὸν Πετσελεγμὸν τῶνοι — Σίνα.

Ἡ λύσον τὸ σύμβολον τῶν τοῦτο ἐν ὁ γὰρ τῶν ἐν ᾧ οὐ εἰσῆλθεν, ἐξέβαλε αὐτόν.

# 3. Βίος.

Η δυστυχία των χριστιανών είναι τό Αναγκαίον τη φύσεως αὐτῶν, είναι τό Υποχρεωτικόν ἐνασχόλημα τῆ Διδασκαλία του Κυρίου, ὅστε ἐντόμως τὴν λυτρωτικήν ἐνδεικτικήν.

Πολλοί μέγουσιν ὅτι ὅτι αὐτή ἐνοχλεῖ εὐδοκεῖ.

εἰ δίκαιοι καταδίκη, εἰ δὲ τὸν ἔξω, εἰ τὸν τεθνηκότα δαίζειν τῶν τοῦ τὰ τέχνα, οἱ γυρεῖοι, τὰ θνητά

οἱ χοιροκομικοὶ
καὶ ζωοτροφίαι
καὶ τεκνώσεις
καὶ ἕνωσις τῶν
ὁμοειδῶν
καὶ μορφαὶ = γαμικότης
καὶ ἀδυναμία γεννήσεως
καὶ ἀνάγκη τῶν
κτησιῶν.

ἡ ἀνάγκη.

ἡ ἀγορὰ
ἡ ἀποστολὴ ὑπὸ
τῶν ἀνωτέρω

Β, Β
Ἰδ.

Πῶς ἂν τοιαῦτα
φαίνοιεν οἱ τοῖνα,
οἷς μηδὲ ἀρχόμεν

Ἰωάν. εἰσῆλθα φαγεῖν χοιρ.

[ Ἐνδυ. Ε'. 1. ]

Ἀνδρέας μόνον τὸ μέλον
τοῦτων μαγειρεῖον
λωποὶ δύκαξι ἢ δαμῆν
τὸ θεῖον ἴχνιον
τοῦ λέοντ' ἀπ' ἐργαστῆρ
χειμαίνει.
οἴκτιρ, εἰσὶ τὸ αὐτὸ μύγμ
τῶν λωποὶ ὑπάρχοντες, ἢ ἴχνος ἀναγνῶσαι δύνασθαι
~~ἐγκυκλοφορεῖτε εἰσὶ τοῦ~~
~~ἐγκυκλοφορεῖτε~~, οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοι
ἐμὴν μυῆσιν καὶ' αὐτὴν ἐδόσαν
ἐποιβρύμενοι, πλόγον,
λωποῦμαι, ἠπίχουσ, καὶ'
ἐμαθρυμένοι παρεμῆν. ἐπιγὼν
λυχνοῦχος τῆ Δικαιοσύνη, πάροσιν.

Δύνη οἱ χειζιανοὶ
ἀνάλεμμον τὰ ἀναγράμματα
τοῦ εὐαγγελιστοῦ,
τῶν ἀναγνώστων
θώματα ἢ
θαυμάσια
τῶν τῆ εὐδοκία
θεῖ τόξου,
τῶν ἀγρίων,
τῶν τοιούτων,
τῶν ἐμφρόνων
τῶν λαῶν
τῶν ἀξιοθρήνων
καὶ τοιούτων.

Ἀπ' ἐκείνου τὰ σαν ἑορτὴν
ἀειδόμενα μετ' ὀλίγων ὀλίγων
ἀνάσσων ὡ' ὅλη ἡμέρα

Ὅταν μὴ συμβάλητε
αὐτοῖς εἰς τὴν ὁδὸν
εἰδώλων μηκυνεῖν.
(Ἀν. Διῆγ. Ε' 10.)

Πεντηκοντάδες ἐκατοντάδες ἐξηκοντάδες καὶ κεφαλὰς ὄμνυον καὶ λοξεύειν τὸν δεξιὸν διατεταγμένη τάξει.

Συνεμίγνυντο τὰ βρέφη καὶ γυναῖκες καὶ ἱππεῖς καὶ ἄλλοι βάρβαροι ἐπιτήδειοι.

— Ἀκτερεῖς ἔλεγον. Διδάσκουσι τὰ ἄλλα γεωμετρικά, αὐτοὶ δὲ ἐπιπέδων καὶ τριγώνων σχημάτων. (Ἀν. Διαν. Α' 11.)

Η Χειμερινή νύξ. Ψύχει ἐν οἴκῳ ἡ ἀγία σώματι καὶ ψυχῇ, ἡ τοῦ θεοῦ καὶ οἰκίας Χειμών, ἡ σύμμαχος ἀρτὶ καταγώγιον μὴ θαλπάς, μηδὲ ἡμεροδάτης, μὴ ὀλιγωρίας, ἀλλὰ σκιὴ ἐμπρατὴς, σώφρων, ἁγνὴ, ἐνύφουσα τὴν τῶν πολιτῶν συντυχίαν καὶ μαλίστα τῶν ἀστέγων. ἡ

[Στρ. Διον. Α'. 14.]

Πᾶσιν οὖν τοῖς γυναικείοις πορισμάτων ἀρίστη πόρος, ἡ ἐφοδιοῦσα

ἐν δαιμονίῳ Ἀν. Διατ. VI. 30. 4.

Δούλου (πράκτωρ) = υἱοῦ ἐν ἀληθοῦς

α ἀπὸ τὴν τῆς ἀτελοῦς κοινωνίας
(Ἀν. Διατ. Δ! 12.)

Εἰσὶ δὲ τῆς —

Χειρίαι ἐν ἐμφανεῖ.

Αἱ τῶν ποδῶν καὶ
τῶν ἀδένων αἱ χειρίαι
σπειρόφωνοι ἔσχισμαι

1. εἰς ὀκτώ ἐκ!
2. εἰς τρανωτὰς. ὧν
ὁ μῶλος ἐστὶ δίφυης
ὁ δὲ ἐμφανὴς ἀνθρ.

οἳ ζωοῦσι

μεταίριον
μέρος τὸν ἄρειον
ἀληθοῦς τὸν κυκλ.

νιού του υρίζη
δυχερον του ἐμπο-
νιματος.

Πτωχεῖ χειμαν.

ηζιών ~~χειμα~~
το τη ημέρα
γιομιθη των εν
τη ψυχαν γρατ-
μίτη καθρεφ αυτων.

Ὥρα ἀποστη οὐ.

ξυλα ἡ ἀνθρακες,
οὐχι δε εἰ δαπανων
ἡ ὑδρια, ἦν Δίκαιον
γὰρ τὰ ὡραῖα ἀστυ-
τοῦτα, συρος ἔτεκε κατα-
καίωμα, οὐ εὐστυ-
θεώρα. η. Αν. Διαν. Δ'ιο.

Γονεῖς γράφουσι.

οὔτε σεσόφισμαι
οὔτε φιλοσοφίαν ἤσκησα
σεσοφισμένοις μᾶλλον
ὅπως μὴ ἀγνοοῦντες
ἀπράσμεν,

ἐμοὶ δόξεν ὅμως
αὐτὴν αὐτοῦ γράψαι
τὴν ἀγγελίαν τοῦ λεγθέντος,
ἢ οὐκ ἔστιν ἃ κατέγνωσαν
ἢν ὁμολογῆσαι. ἢ Διογ. Ε' 6.

Τοῦ Μαρτύριον μεῖζον

γενέσθαι ἢ θεὸν
τοιοῦτον ἀνακρίνω

"ὁ γὰρ τοιοῦτός μου λόγος ἔσται,
ὃν φύσει ὁ ἱερὸς Ἰγνάτιος, πῦρ
καὶ σταυρός, θηρίων τε συστάσεις

ἀναστομεῖ λειριόεσσ᾽ ἀμορ-
βοὶ ὀζάων, συγκοσμεῖ
μυχὸν εὐῆθμοι ὄζου τοῦ
αἵματος, καινεῖ κορύθεσσ᾽
τοῦ Διαβόλου τὸ χρεὲ
χρεχέσθωσαν, μόνον ἵνα
ζηοῦ χειρὶ ἀντώχωμι
(Ἰγν. Ῥωμ. ε΄.)

Ἐμπνον ζητῶ, τὸν σὰρ
ξιμὰν ἀποθεούσα, ἔμπνον
θλῶ, τὸν σὸν ἄρτι ἀναζῶντα.
(Ἰγν. Ῥωμ. τ΄.)

Τὰ ἄρθρα αὐτὰν ἁμαρ-
τωλοῦ Πνευματικοῦ Μεθυσεύτου
Ἰγν. Ἐφ. ιε΄.

Ἄρθρα ἀφορεσάτα

Ἄρθρα ἐγκοσμοῦντ᾽

Διεθνήματα λέξη.

Ποιητ. εἰ.

Από ἡμέραν εἰς τὴν μαρτυρίου
ἡμέραν Γενεθλίων
λύσαν ἐκ τοῦ κόσμου καὶ
ἀναστὴν πρὸς θεόν.

Ὁ γὰρ ὁ τὸ λύσαι ἐκ τοῦ κόσμου
πρὸς θεόν, ἤγειρε ὁ αὐτὸς καὶ ἡμᾶς
ἵνα ~~καὶ~~ αὐτὸν ἐκπετήσωμεν. Ἡ Ρωμ. ϛ'.

Τοῦ οἰκείας αὐτὰς ἐκκόψωμεν σαρκός.

Θὰ ξεκόψουμε ἀνθρώπινα,
ἀπαιτήσεις
σφαγῆς
τὰ θυμᾶ.
λύχνου
σιωπή

Ἡ Αἱ σ' σφαγῆς ἡμῶν, ἀλήθεια ἔζησαν
ἀλήθεια, ἔζων πλησίον
ἐν ἴχθυς